

РЕШЕНИЕ

№ 3940

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10702** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на М. В. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4599/10.10.2024 г., издадена от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ с която на основание чл. 107, ал. 1 във вр. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от ЗАвтП са приложени следните принудителни административни мерки: 1) по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗАвтП – временно спиране от движение на лек автомобил марка Ф. Голф, рег. [рег.номер на МПС] от категория М1, собственост на М. В. Б., до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца и 2) по чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от ЗАвтП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди некомпетентност, нарушение принципа на чл. 35 от АПК, налице било противоречие между изложените в процесната заповед факти и обстоятелства с тези в Протокола от 9.10.2024г. Излага доводи за немотивираност, не можело да се установи колко и кои лица са превозвани. Поддържа, че не е налице уговорка за плащане, нито пък плащане, което се установявало и от протокола от 9.10.2024г., поради което и не се касаело за обществен превоз на пътници. Сочи неспазване принципа на съразмерност по чл. 6 ал.2 АПК. Моли да се отмени оспорения акт.Претендира разноски.

Ответникът – Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 340479/9.10.2024г., издаден от старши инспектор при ОО „АА“, С. е установено, че на 9.10.2024 г. в [населено място], по маршрут [улица] до [улица] пред И. експо център, М. Б. извършва обществен превоз на пътници под формата на таксиметров превоз с МПС което не е обозначено с опознавателни знаци за извършване на таксиметров превоз срещу заплащане, видно от Протокол на НАП от 9.10.2024г в който е декларирана сума за заплащане на превоза в размер на 10,90 лв. в момента на приключване на превоза. Автомобилът не бил включен към удостоверение за регистрация за извършване таксиметров превоз на пътници.

Въз основа на така констатираното нарушение, административният орган е приел, че са налице правни основания за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗАвтП – временно спиране от движение на лек автомобил марка Ф. Голф, рег. [рег.номер на МПС] от категория М1, собственост на М. В. Б., до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца и 2) по чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от ЗАвтП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година и е издал обжалвана в настоящото производство Заповед за прилагане на ПАМ.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес /адресат на акта/.

Противно на доводите на жалбоподателя, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган въз основа на надлежно оправомощаване със заповед № РД-01-67/29.02.2024г. т.1.4 на изпълнителния директор на ИА „Автомобилна администрация“ /л. 38/, с която са делегирани на осн чл. 107 ал.1 от ЗАвП, правомощия за прилагане на принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а от ЗАвП на Началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“. По арг. от чл. 107 ал.1 от ЗАвП изпълнителният директор на ИА „АА“ може да упълномощава длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 106 и чл. 106а от ЗАвП, поради което несъстоятелни са доводите в писмените бележки на жалбоподателя, че липсвали предвидени правомощия за изпълнителния директор на ИА „АА“ да упълномощава конкретни лица да издават заповеди от вида на процесната. Заповедта е в предвидената в чл. 107, ал. 1 от ЗАвтП писмена форма. Заповедта е подписана с валиден електронен подпис на началник ОО „АА“- С. към датата на издаването ѝ.

В акта се съдържат фактически и правни основания за издаването му. Заповедта е мотивирана, включително и чрез препращане в съдържанието ѝ към приложените АУАН № 340479 от 9.10.2024г и Протокол от НАП № 0199473 от 9.10.2024г. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо

издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Не са налице и съществени противоречия между изложените в процесната заповед факти и обстоятелства с тези в Протокола на НАП от 9.10.2024г, и с тези обективирани в АУАН, както твърди жалбоподателя. Същият е наясно за обстоятелствата поради което ответникът е издал процесната ПАМ. Напълно неотнормено към предмета на спора е колко лица са превозвани. /Р № 13923 ОТ 20.12.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 664/2024 Г., VII ОТД. НА ВАС /. Проверяващите В. П. и Й. С. след като са поръчали /заявили/ чрез приложението „TUDA“ превоз, която услуга съгласно приложението е на стойност 10,90 лв , са били превозени по маршрут до крайната точка на [улица], наблюдавали са извършването на превоза и след спирането на автомобила са се легитимирали и пристъпили към извършване на проверка. Именно това е и житейската логика и последователност при извършване на проверката. Следователно не е налице твърдяната от жалбоподателя „колизия“, че щом Й. С. се е превозвал в автомобила, няма как да го е спрял за проверка. Проверката е извършена след пристигане в крайната точка по маршрута от превозваното в него лице Й. С.. Обратните твърдения биха обезсмислили самата проверка .Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административно-производствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос.

Доколкото по делото не се оспорва обстоятелството, че МПС -то не е обозначено с опознавателни знаци за извършване на таксиметров превоз срещу заплащане и автомобилът не бил включен към удостоверение за регистрация за извършване таксиметров превоз на пътници, спорният момент между страните е дали се касае за извършване на таксиметров превоз и дали между водача на автомобила и пътниците е било договорено заплащане на цената на превоза.

За да бъде разрешен правилно възникналият правен спор е необходимо на първо място да бъдат съпоставени две понятия с основополагащо значение - "обществен превоз" и "превоз за собствена сметка". Легална дефиниция на понятието "обществен превоз" се съдържа в § 1 т.1 от ДР на ЗАвтП и представлява превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Превозът на пътници е услуга с търговска цел, която се извършва срещу заплащане и се различава от "превоз на пътници за собствена сметка" по смисъла на § 1, т. 4 „б“ от ДР на ЗАвтП, който от своя страна представлява превоз на пътници без заплащане с нетърговска или нестопанска цел, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато

този превоз не е основна дейност за него.. Като константно в съдебната практика е прието, че анализът на § 1, т. 1 и т. 2, във връзка с т. 4, б. "б. " от ДР на ЗавП налага извод, че основната предпоставка, по която се различава "обществения превоз", от "превоз за собствена сметка" е възмездният характер на дейността. Когато се извършва без заплащане, с нетърговска или нестопанска цел, превозът на пътници е такъв за собствена сметка.

В случая приложението чрез което е поръчан превоза е определило цена на услугата 10, 90 лв. Като са използвали приложението, за да поръчат превоза, то се е осъществила уговорка между водача и пътниците за извършване на плащане на превозната услуга. Действително плащане не се е осъществило, тъй като пътниците са се легитимирали и поради пристигане на друг проверяващ. Наличието на уговорка за извършване на плащане на превозната услуга е достатъчно да се приеме, че осъщественият превоз покрива обективните признаци на „обществен превоз по см на § 1 т.1 от ДР на ЗавП“ / Р № 11714 ОТ 29.11.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 6866/2023 Г., VII ОТД. НА ВАС/. Жалбоподателят е извършил превоз на пътници срещу уговорка за заплащане, което заплащане не е осъществено поради обективния факт на легитимиране на проверяващите /превозваните/. Ако се приеме логиката на жалбоподателя, че щом не е извършено плащане, то не е налице обществен превоз, то извършването на проверки от този тип би се обезмислило. От доказателствата по делото по никакъв начин не е разколебана доказателствената сила на АУАН обективиращ обстоятелството за договорен срещу заплащане и осъществен превоз.

Тези факти, обосновават материалноправните предпоставки за прилагане на процесната ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1 б. "б. " и по чл. 106а, ал.1 т.4 б „б“ от ЗавП.

От доказателствата безспорно се установява наличието на предпоставките за налагане на ПАМ. Последната не се явява санкция за извършено нарушение. Наложена ПАМ в случая има за цел да препятства възможността за бъдещо извършване на нерегламентиран превоз, какъвто се установява несъмнено от приложените в административната преписка писмени доказателства, както относно извършвания обществен превоз на пътници по смисъла на § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗавП, така и липсата на изискуемите лиценз или регистрация / не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници/

На следващо място, съдът намира, че не е нарушен принципа на съразмерност по чл. 6 ал.2 АПК. Това е така, тъй като в съответствие именно с принципа за съразмерност, е предвиден краен 12-месечен срок, респ една година с настъпването на който, независимо от отстраняване на нарушението, се прекратява неблагоприятното въздействие върху адресата, за да се гарантира, че същият няма да бъде засегнат в по-голяма от необходимото степен. /Р № 12166 ОТ 07.12.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 4700/2023 Г., VII ОТД. НА ВАС, № 5302 ОТ 29.04.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 9056/2023 Г., VII ОТД. НА ВАС и др./ Законодателят именно в съответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 ал.2 АПК и с оглед превантивния и преустановителен характер на ПАМ е предвидил краен срок на действие на мярката при неотстраняването на нарушението, в т.ч и при нежеланието на жалбоподателя да се снабди с удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Преследваната от законодателя превантивна цел се отразява и на начина, по който е определен срока на действие на процесната ПАМ. В съответствие с принципа

за съразмерност, е предвиден краен 12-месечен срок, респ. една година с настъпването на който, независимо от отстраняване на нарушението, се прекратява неблагоприятното въздействие върху адресата, за да се гарантира, че същият няма да бъде засегнат в по-голяма от необходимото степен.

Изложеното води до извод, че при проявлението на юридическите факти, съдържащи се в хипотезата на визираната разпоредба, органът е длъжен да приложи предвидената в диспозицията ПАМ, и то за посочения срок. Вярно е, че същият е относително определен, но това съвсем не е равнозначно на неопределеност, изискваща допълнително конкретизиране. Една от целите на закона е да се осигури безопасност на автомобилните превози, но това трябва да става със законосъобразни средства (в този смисъл Решение № 7663 от 25.06.2021 г. по адм. д. № 5911/2021 г., VII отделение на ВАС, Решение № 6454 от 28.05.2021 г. по адм. д. № 13522/2020 г., VII отделение на ВАС, Решение № 7662 от 25.06.2021 г. по адм. д. № 4579/2021 г., VII отделение на ВАС).

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразна, а обжалването следва да бъде отхвърлено.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответникът не претендира юриск. възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. В. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4599/10.10.2024 г., издадена от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ .

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: